

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/286/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114210006
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114210006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Ivce Hanuskovej, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi A. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. 18XX/XX, XXX XX C. C., zast. opatrovníčkou Tatianou Šimovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. 7, 811 01 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 482,25 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/136/2014-43 zo dňa 14. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva, pretože si náhradu trov konania neuplatnil.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovateľ sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 02. 05. 2014 domáhal proti odporcovi práva na zaplatenia sumy 482,25 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 28. 10. 2010 uzatvoril s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200032781, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 600,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporca zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 32,15 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti odporcu došlo k dohode o odklade splátok č. 6, 17, 23, 24, 25 pôžičky a tieto sa odporca zaviazal splatiť ako splátky č. 43, 44, 45, 46, 47. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 3, napokon zaplatil len sumu 868,05 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškani s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo mu dňa 23. 10. 2013 doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ, t.j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Neuhradené splátky úveru vo výške 482,25 Eur mal odporca uhradiť do 10. 11. 2013. Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením svojich povinností, navrhovateľ si zároveň uplatnil zmluvnú pokutu podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,9 % ročne zo sumy:
32,15 Eur od 18. 02. 2011 do 30. 03. 2011,
15,00 Eur od 31. 03. 2011 do 14. 04. 2011,

32,15 Eur od 18. 03. 2011 do 14. 04. 2011,
0,70 Eur od 18. 02. 2012 do 13. 03. 2012,
32,15 Eur od 18. 03. 2012 do 16. 04. 2012,
32,15 Eur od 18. 07. 2013 do 16. 12. 2013,
32,15 Eur od 18. 08. 2013 do zaplataenia,
32,15 Eur od 18. 09. 2013 do zaplataenia,
32,15 Eur od 18. 10. 2013 do zaplataenia,
385,80 Eur od 11. 11. 2013 do zaplataenia, tak že táto zmluvná pokuta a úrok z omeškania spolu neprevýšia sumu 600,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania dosiahne sumu 600,- Eur, len 5,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 482,25 Eur do zaplataenia.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie a rozhodol na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľom, nakoľko hodnota sporu neprevyšuje 1000,- Eur, a teda jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru /zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200032781 vyplýva, že v bode 1 v nej vystupuje navrhovateľ ako veriteľ, v bode 2 odporca ako dlžník, pričom bola podpísaná odporcom dňa 26. 10. 2010 a navrhovateľom dňa 28. 10. 2010. Podľa bodu 5. dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 600,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/17, mesačná splátka (vrátane úrokov) 32,15 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 1 350,30 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 47,39 %, ďalej poskytnutá čiastka revolvingu 316,36 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 771,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Iným písmom bol vyplnený bod 6. žiadosti obsahujúci údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 600,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/17, mesačná splátka (vrátane úrokov) 32,15 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 350,30 Eur, RPMN za úver 66,41 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 47,39 %, ďalej poskytnutá čiastka revolvingu 316,36 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 771,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 8. je dohoda o poskytnutí služby v podobe možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu za dohodnutú odplatu. Podľa bodu 13. riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane žiadosti/zmluvy).

Podľa bodu 2.1 zmluvných dojednaní, zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka a veriteľa.

Podľa bodu 2.2 zmluvných dojednaní, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa bodu 4.1 zmluvných dojednaní, revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámení dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2, ods. 2.2 tejto zmluvy o RÚ, za podmienok uvedených v tejto zmluve o RÚ.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200032781 zo dňa 28. 10. 2010 vyplýva, že navrhovateľ odporcovi po preskúmaní jeho žiadosti schválil úver vo

výške 600,- Eur a revolving vo výške 361,24 Eur. Súd zistil, že v oznámení sú zvlášť uvedené údaje pre úver a pre revolvingový úver. V súvislosti s úverom oznámenie obsahuje okrem schválenej výšky úveru splatnosť úveru 42 mesiacov, výšku mesačnej splátky úveru 32,15 Eur, dátum splatnosti prvej splátky (17. 12. 2010) a poslednej splátky úveru (17. 05. 2014), dátum splatnosti splátky (17. deň v mesiaci), RPMN 66,41 %, priemernú hodnotu RPMN platnú ku dňu podpísania zmluvy o RÚ 47,39 %, ročnú úrokovú sadzbu úveru 70,02 % a celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť (1 350,30 Eur). V súvislosti s revolvingom oznámenie obsahuje údaj o výške mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 32,15 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,50%, ročnú úrokovú sadzbu 76,21%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 771,60 Eur.

Porovnaním bodu 5. žiadosti vyplneného odporcom a bodu 6. žiadosti a oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28. 10. 2010 súd zistil rozdiel v údajoch o RPMN úveru a RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Kým v bode 5. žiadosti je predpokladaná RPMN za úver 70,02 % a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, v bode 6. žiadosti a v oznámení je údaj RPMN za úver 66,41 % a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporcovi poskytol úver vo výške 600 Eur. Z karty klienta na č.l. 14 spisu však vyplýva, že odporcovi bola dňa 28. 10. 2010 vyplatená čiastka 513,61 Eur, pričom odporca splatil k 09. 01. 2014 navrhovateľovi v 38-ich nepravidelných splátkach sumu 868,05 Eur. Odporca zaplatil riadne a včas 2 splátky, s 3. splátkou splatnou dňa 17. 02. 2011 (uhradenou dňa 31. 03. 2011 v časti 17,15 Eur a dňa 15. 04. 2011 v časti 15,- Eur) a 4. splátkou splatnou dňa 17. 03. 2011 (uhradenou dňa 15. 04. 2011), bol v omeškaní. Splátky č. 5 až 14 odporca splácal riadne a včas. Potom bol v omeškaní so splátkou č. 15 splatnou dňa 17. 02. 2012 (v časti 0,70 Eur uhradená dňa 14. 03. 2012) a č. 16 splatnou dňa 17. 03. 2012 (uhradená 17. 04. 2012). Následne bol odporcovi povolený odklad 17. splátky splatnej dňa 17. 04. 2012 a následne aj splátky č. 23, 24, 25 (október až december 2012). Poslednú platbu odporca poukázal dňa 17. 12. 2013, započítanú navrhovateľom na splátku č. 32 s platnosťou 17. 07. 2013, následne už nič nezaplatil.

Listom zo dňa 29. 09. 2013, vráteným späť navrhovateľovi dňa 23. 10. 2013 z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote, navrhovateľ oznámil odporcovi, že k uvedenému dátumu je v omeškaní s úhradou splátok č. 32, 33, 34 v celkovej výške 96,45 Eur a v prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

Keďže odporca splátku č. 32 splatnú dňa 17. 07. 2013 uhradil až 17. 12. 2013, stratil výhodu splátok, nakoľko navrhovateľ úver zosplatnil k 10. 11. 2013.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. 11. 2011 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30. 11. 2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom čase, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 46 ods. 1, 2 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) „zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca dňa 26.10.2010 podpísal a vyplnil body 1. až 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere ako jednostranného právneho úkonu, ktorý súd považuje za návrh na uzavretie zmluvy. Následne zástupca navrhovateľa dňa 28. 10. 2010 podpísal a vyplnil bod 6. predmetnej žiadosti (údaje o schválenom revolvingovom úvere) a vystavil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré malo byť prijatím návrhu a teda uzavretím zmluvy. Súd v rámci dokazovania zistil, že návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné a líšia sa v údajoch o RPMN pre úver a RPMN pre revolving. Vzhľadom na uvedené nemožno hovoriť o akceptácii

návrhu (žiadosti) zo strany navrhovateľa, ale o novom návrhu, ktorý by mal odporca písomne prijať alebo odmietnuť (§ 44 OZ). V konaní však nebolo preukázané, že by odporca následne urobil ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh navrhovateľa prijal. Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver a revolving (je právne bezvýznamné, či zmena týchto údajov bola v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa) a teda nebola dodržaná obligatórna písomná forma zmluvy. Okrem toho ani žiadosť a ani oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi neobsahuje niektoré obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. V zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 11 ods. 2 písm. k) a pokiaľ ide o údaj o RPMN (§ 11 ods. 2 písm. j), táto je rozdielna, t.j. zmätočná, a podľa názoru súdu aj nesprávna (klamlivá), čo má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov za následok ako keby RPMN nebola uvedená (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/143/2012 zo dňa 30. 01. 2013). Súd má za to, že ak RPMN vyjadruje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru, medzi ktoré patrí aj zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, možno logickým výkladom dospieť k záveru, že údaj o RPMN (celkové náklady) nemôže byť nižší, ako zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, ku ktorému je nutné pripočítať aj ďalšie náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím úveru. V danom prípade v oznámení zo dňa 28. 10. 2010 je RPMN úveru vo výške 66,41% a ročná úroková sadzba úveru 70,02% a pokiaľ ide o revolving predpokladaná výška RPMN 60,50 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Z uvedených dôvodov súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) pre nedodržanie písomnej formy zmluvy a absenciu jej obligatórných náležitostí, resp. v zmysle § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu nesprávnej RPMN.

Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 70,02 % ročne, súd má za to, že uvedená výška úroku je neprimerane vysoká, v rozpore s dobrými mravmi, a preto je táto časť zmluvy absolútne neplatná (§ 3 v spojení s § 39 OZ). V zmysle ustálenej praxe súdov úroky, ktoré prevyšujú viac ako dvojnásobok priemeru v bankách za porovnateľný úver, sú rozporné s dobrými mravmi (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25. 09. 2013). Podľa údajov Národnej banky Slovenska zverejnených na internete, boli v októbri 2010 spotrebiteľské úvery poskytované v priemere za úrok vo výške 7 % ročne v prípade domácností a v prípade nefinančných spoločností v priemere vo výške 4 % ročne. Rozpor s dobrými mravmi je v tomto prípade evidentný, keď dohodnutá ročná úroková sadzba je približne 10 -krát vyššia ako priemer v bankách za porovnateľný úver v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa § 265 Obchodného zákonníka, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku nepožíva právnu ochranu.

Keďže bolo v konaní preukázané, že by sa mal úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd skúmal, či bol poskytnutý úver odporcom splatený. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že odporcovi poskytol úver vo výške 600,- Eur, a zároveň, že odporca uhradil sumu 868,05 Eur. Navrhovateľ však svoje tvrdenia o čerpaní úveru v uvedenej výške ničím nepreukázal. Súd mal z predloženej karty klienta (č.l. 14) preukázané, že odporcovi bola dňa 28. 10. 2010 vyplatená suma 513,61 Eur, pričom odporca navrhovateľovi doposiaľ uhradil sumu 868,05 Eur. Súd z karty klienta ďalej zistil, že navrhovateľ platby odporcu započítaval na úroky a istinu. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, súd preto zaplatené splátky v celkovej výške 868,05 Eur (č.l. 14) v zmysle § 566 OZ započítal najprv na istinu úveru. Nakoľko istina, ktorú odporca preukázateľne čerpal predstavovala nižšiu sumu, t.j. 513,61 Eur, súd navrhovateľov nárok v časti o zaplatenie 482,25 Eur ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ si okrem istiny uplatnil zmluvnú pokutu podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne (v petite návrhu) a úrok z omeškania vo výške 1,9 % ročne z jednotlivých dlžných súm od vzniku omeškania odporcu buď do určitého dátumu alebo do zaplatenia s tým, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie odporcu so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu dosiahne sumu 600,- Eur, následne si navrhovateľ uplatnil 5,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 482,25 Eur do zaplatenia.

Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa bodu 14.1 zmluvných dojednaní v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.).

Podľa bodu 14.2 okrem zmluvnej pokuty podľa článku 14. ods. 14.1. tejto zmluvy je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto zmluvy o RÚ.

Podľa bodu 14.3. zmluvná pokuta podľa čl. 14, ods. 14.1. tejto zmluvy o RÚ spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Podľa § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného od 01. 07. 2010, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

Podľa § 3a ods. 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Dohodu o zmluvnej pokute a úroku z omeškania v čl. 14.1 v spojení s čl. 14. 2, 14. 3 súd považuje za kumuláciu sankcií, ktorá však podľa presvedčenia súdu nie je v rozpore s vyššie citovanými právnymi predpismi. Súd však dospel k záveru, že návrh v časti zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania nie je v tomto prípade dôvodný. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, súd preto zaplatené splátky v celkovej výške 868,05 Eur (č.l. 14) v zmysle § 566 OZ započítal najprv na istinu úveru a sčítaním platieb odporcu (položka „splatené“ v splátkovom kalendári) zistil, že odporca vrátil požičanú istinu navrhovateľovi dňa 17. 05. 2012, kedy jeho dlh zanikol splnením, a teda navrhovateľovi vznikol

nárok na zmluvnú pokutu a zákonný úrok z omeškania iba do 17. 05. 2012. K uvedenému dňu odporca uhradil navrhovateľovi celkom sumu 514,40 Eur a následne ešte v splátkach sumu 353,65 Eur. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľ si do 17. 05. 2012 uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,9 % ročne zo sumy 32,15 Eur od 18. 02. 2011 do 30. 03. 2011, zo sumy 15 Eur od 31. 03. 2011 do 14.04. 2011, zo sumy 32,15 Eur od 18. 03. 2011 do 14. 04. 2011, zo sumy 0,70 Eur od 18. 02. 2012 do 13. 03. 2012, zo sumy 32,15 Eur od 18. 03. 2012 do 16. 04. 2012 a to ako sankcie za omeškanie odporcu s platením splátok č. 3, 4, 15 a16. Vyčíslením uplatnenej zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania za uvedené obdobie dostaneme sumu 1,51 Eur (1,35 Eur titulom zmluvnej pokuty a 0,16 Eur titulom úroku z omeškania). Túto sumu už odporca navrhovateľovi uhradil, a na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania po 17. 05. 2012 z vyššie uvedených dôvodov nemá nárok, preto súd návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ako aj úroku u omeškania ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že nakoľko si úspešný odporca náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.“

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ v podaní zo dňa 31. 10. 2014 odvolal a v odvolaní uviedol, že namieta nezákonnosť záverov okresného súdu o tom, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200032781 neobsahuje predpísané náležitosti a že nedošlo k uzavretiu dohody o výške RPMN. Ďalej uviedol, že závery okresného súdu sú nesprávne a vychádzajú z celkom neopodstatneného predpokladu, keď by údaj o hodnote RPMN mal byť výsledkom dojednávania medzi zmluvnými stranami. Omyl, ktorý je dôvodom nesprávnych záverov okresného súdu, je podľa navrhovateľa v tom, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne ani nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ust. § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale sa len určuje na základe iných údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami. Ak by súd podľa navrhovateľa vychádzal zo zákonnej úpravy stanovovania hodnoty RPMN, potom by nemohol dospieť k takému záveru ako dospel. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na bod 5 formulára Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (ďalej aj Žiadosť), kde sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v Žiadosti údajom predpokladaným. Tento údaj ako aj všetky údaje uvedené v bode 5 Žiadosti však nevymedzujú predmet zmluvy, lebo ten je už obsiahnutý v bode 6, kde sa uvádza presný údaj o RPMN úveru. Vzhľadom na povahu zmluvy ako zmluvy revolvingovej a vstupné hodnoty počítané podľa vzorca pre určenie RPMN, však podľa navrhovateľa logicky nie je možné deklarovať RPMN pre prípad poskytnutia revolvingu, lebo o ňom sa v čase uzavretia zmluvy nevie, či bude poskytnutý a kedy bude poskytnutý, čo však nie je možné považovať za prípad, ako keby nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a hodnotou RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po schválení úveru. Táto hodnota je v bode 6 Zmluvy uvedená presne, pričom pre výpočet RPMN majú význam nasledovné údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky úveru. Pri podaní Žiadosti o poskytnutie úveru údaj o dátume vyplatenia úveru nie je známy. Ten sa stane známym, až pri schválení úveru, preto sa údaj o RPMN môže odchyľovať. To však podľa navrhovateľa nemožno považovať za zmenu návrhu zmluvy. Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú a boli rovnaké, teda nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok úveru a ani dátum splatnosti splátok úveru. Rozdiel v údajoch RPMN nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k dohode o RPMN, preto podľa navrhovateľa Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200032781 zo dňa 28. 10. 2010 obsahuje údaj o RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je časovým vyjadrením celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom jednoznačne definuje zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (poznámka odvolacieho súdu správne mal navrhovateľ uviesť zák. č. 129/2010 Z. z.). Ich výška je podľa navrhovateľa v návrhu na uzavretie zmluvy a v jeho prijatí zhodnou. Údaj o RPMN je percentuálnym vyjadrením tých nákladov, kde sa zohľadňuje práve časový faktor (dátum splatnosti prvej splátky úveru, počet dní medzi vyplatením úveru a pod.). Práve s ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu je potrebné podľa navrhovateľa konštatovať, že časové vyjadrenie celkových nákladov úveru v podobe nižšej RPMN ako je uvedená v návrhu na uzavretie zmluvy nie je takou zmenou, výhradou, či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Údaj o RPMN nie je osobitne dojednaný, ale je výsledkom prepočtu tých náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté. Porovnanie údajov medzi zmluvou a oznámením veriteľa o schválení úveru adresovaným dlžníkovi

nie je relevantné a to najmä z toho dôvodu, že výška zmluvnej odmeny za úver a za revolving tak ako je uvedená v bode 6 je nesporná a je totožná s bodom 5. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi v tomto smere ani súd nehodnotil ako prijatie návrhu. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že nie je správnym ani záver súdu o výške poskytnutého úveru. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej súdnej praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) „zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti, alebo na jeho účet v peňažnom ústave“. Tak ako v prípade účelového úveru, kedy poskytovateľ úveru poskytuje peňažné prostriedky dlžníkovi na účet tretej osoby, rovnako aj v prípade uhradenia jedného úveru druhým, vždy ide o poskytnutie úveru. Poskytnutím úveru sa rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Navrhovateľ v odvolaní poukázal tiež na to, že na základe predmetnej Zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 600 €. Samotné poskytnutie peňažných prostriedkov bolo nasledovné: a/ záväzok poskytnúť peňažné prostriedky vo výške 86,39 € bol splnený započítaním so záväzkom odporcu podľa dohody o poskytnutí služby, b/ záväzok poskytnúť peňažné prostriedky vo výške 513,61 € bol splnený vyplatením v prospech účtu odporcu. Z vyššie uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ si podľa označenej zmluvy splnil záväzok v celom rozsahu a tvrdenia súdu v tomto smere nie sú skutkovo a právne dôvodné. Rovnako nie je správny ani záver súdu o chýbajúcich náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere, čo je možné zistiť po bežnom oboznámení sa s obsahom zmluvy. Zmluva obsahuje určenie počtu splátok a tiež dátum ich splatnosti v jednotlivých mesiacoch. Údaj o dátume splatnosti prvej splátky a poslednej splátky úveru vyplýva nielen z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ale aj zo splátkového kalendára. Rozpisovanie splátky na čas, istinu, úrok a prípadne iné poplatky nemá oporu v žiadnom zákone a pri systematickom výklade zákona je možné konštatovať, že by sa tak poprel význam a uplatnenie iných jeho ustanovení. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že ak by mal platiť výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v zmysle záverov okresného súdu, tak by podľa navrhovateľa tento výklad odporoval aj iným ustanoveniam zákona a to napr. ustanoveniam o výpočte RPMN. Podľa príslušných zákonných ustanovení, ktoré sa uplatňujú na výpočet RPMN platí, že sa pri výpočte RPMN berie do úvahy výška dohodnutej splátky. Logicky tak zákon predpokladá, že ide o sumu podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, keďže výpočet RPMN sa realizuje z údajov vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, platných v čase uzavretia zmluvy. Ak by malo podľa navrhovateľa platiť tvrdenie súdu o rozpisovaní splátky, teda ak by náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona mala spočívať v uvedení splátky istiny, splátky úroku, splátky iných poplatkov, potom vzniká podľa navrhovateľa legitímna otázka, ktoré ustanovenie zákona ukladá veriteľovi povinnosť uvádzať v zmluve popri údajnom rozpise splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, ešte aj ich celkový súčet. Pokiaľ ide o závery okresného súdu týkajúce sa údajov o RPMN, tieto označil navrhovateľ v odvolaní za zmatečné. Zdôraznil, že predmetom zmluvy je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok aj revolvingu, pričom zmluva obsahuje stanovenie údaju RPMN pre úver a RPMN pre revolving. Ďalej obsahuje údaj o priemernej hodnote RPMN, ktorej uvádzanie predpisoval zákon č. 129/2010 Z. z. a zároveň jej výšku určovalo Ministerstvo financií SR. Vo vzťahu k záveru okresného súdu o tom, že dojednanie o odplate za poskytnutie úveru je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že takýto záver súdu nevychádza z príslušnej právnej úpravy. Posudzovanie veci podľa nepríslušnej právnej normy je dôvodnom pre zrušenie rozhodnutia. V tomto prípade súd na základe aplikácie nesprávnej právnej normy dospel podľa navrhovateľa k predčasným záverom a v dôsledku toho nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci. Otázka odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru a obmedzenie jej výšky bola z hľadiska vývoja právnej úpravy predmetom výslovnej regulácie od 01. 07. 2008, kedy nadobudlo účinnosť Nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z., ktorým sa vykonávali ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 zák. č. 258/2001 Z. z.. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola ku dňu 28. 10. 2010 výslovne regulovaná a to v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať do úvahy nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehota splatnosti. Súd tieto skutočnosti podľa navrhovateľa vôbec nerešpektoval, porovnával údaj o RPMN len s údajmi bánk, čo je podľa navrhovateľa nesprávne, keďže úrok nebol pre banku jediný výnos za požičanie peňazí. V závere odvolania navrhovateľ zdôraznil, že za obvyklú odplatu na finančnom trhu je možné považovať priemernú hodnotu, ktorá vyjadruje rovnovážny stav všetkých poskytovaných

spotrebiteľských úverov. V období, kedy došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere bola podľa navrhovateľa priemerná odplata na úrovni 39% až 47%. Hodnota odplaty dohodnutá v zmluve uvedenú hranicu podstatným spôsobom neprevyšovala. Záver súdu o odplate nie je preto podľa navrhovateľa správnym a zákonným. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ OSP zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie alebo aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrhu vyhovie, odporcu zaviazne na zaplatenie žalovaných nárokov, ohľadne ktorých bol návrh zamietnutý, ako aj na zaplatenie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa. Zároveň si navrhovateľ uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 49,49 € vrátane DPH.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal preukázanú existenciu dvoch platných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver a o výške RPMN pre revolving, čo znamená, že nebola dodržaná písomná forma Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200032781 zo dňa 28. 10. 2010 (§ 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Okrem toho okresný súd zistil, že Žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 26. 10. 2010 a ani Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28. 10. 2010 neobsahujú niektoré obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona), čo znamená, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z karty klienta mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ vyplatil odporcovi sumu 513,61 €, odporca uhradil navrhovateľovi celkom sumu 868,05 €, preto nárok na zaplatenie žalovanej istiny vo výške 482,25 € ako nedôvodný zamietol. Konštatoval, že keďže úver poskytnutý odporcovi na základe Zmluvy o úvere č. 8200032781 zo dňa 28. 10. 2010 (ďalej aj Zmluva) je vzhľadom na nedostatok písomnej formy zmluvy potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, zaplatené splátky úveru v celkovej výške 868,05 € započítal najprv na istinu úveru. Sčítaním platieb odporcu zistil, že odporca vrátil navrhovateľovi požičanú istinu dňa 17. 05. 2012, kedy jeho dlh zanikol splnením a teda navrhovateľovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu a zákonný nárok na úrok z omeškania iba do 17. 05. 2012. K uvedenému dňu uhradil odporca navrhovateľovi celkom sumu 514,40 € a následne ešte v splátkach sumu 353,65 €. Okresný súd konštatoval, že z návrhu na začatie konania vyplýva, že navrhovateľ si do 17. 05. 2012 uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,9 % ročne zo sumy 32,15 € od 18. 02. 2011 do 30. 03. 2011, zo sumy 15 € od 31. 03. 2011 do 14. 04. 2011, zo sumy 32,15 € od 18. 03. 2011 do 14. 04. 2011, zo sumy 0,70 € od 18. 02. 2012 do 13. 03. 2012, zo sumy 32,15 € od 18. 03. 2012 do 16. 04. 2012 a to ako sankcie za omeškание odporcu s platením splátok č. 3, 4, 15 a 16. Ďalej konštatoval, že vyčíslená uplatnená zmluvná pokuta a úroky z omeškania za uvedené obdobie predstavujú sumu 1,51 €, ktorú sumu už odporca navrhovateľovi uhradil, pričom na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania po 17. 05. 2012 z dôvodov vyššie uvedených už nemá nárok, preto okresný súd návrh aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a úroku z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ s uvedenými závermi okresného súdu nesúhlasil a v odvolaní namietal, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil.

Po preskúmaní veci v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu obsiahnutými v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 OSP). Okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutkového stavu veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 OSP a následne vec správne právne posúdil. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že odporca predložil navrhovateľovi návrh zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (formulár navrhovateľa) zo dňa 26. 10. 2010, ktorý navrhovateľ prijal dňa 28. 10. 2010 v spojení s Oznámením o schválení úveru dlžníkovi, ktoré obsahovalo niektoré údaje odlišné od údajov uvedených v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, (v návrhu zmluvy), konkrétne údaj RPMN pre úver a údaj RPMN pre revolving, čo znamená, že bez ohľadu na to o aký konkrétny údaj sa jedná (okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v danom prípade sa jednalo práve o údaj o RPMN pre úver a o údaj o RPMN pre revolving), tieto

dva jednostranné prejavy vôle účastníkov Zmluvy neboli identické a teda v zmysle ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Skutočnosť, že odporca následne písomne prijal takto zmenený návrh zmluvy však z dokazovania nevyplýva, pričom čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu, pretože zákon na uzavretie zmluvy vyžaduje písomné prijatie návrhu (§ 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). V čase tvrdeného uzavretia spornej Zmluvy vyžadoval právny poriadok (zák. č. 129/2010 Z. z.) pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu (§ 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129 /2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) s tým, že nedostatok písomnej formy spôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy). Okresný súd preto správne ustálil, že ak bola odporcovi zo strany navrhovateľa celkom vyplatená suma 513,61 € ako istina a odporca navrhovateľovi uhradil sumu 868,05 €, tak navrhovateľovi nevznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 482,25 € s príslušenstvom - zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,9 % ročne, špecifikovanými v petite žaloby, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh (žalobu) zamietol, čo jasne a zreteľne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil konštatujúc, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že nie je správnym a v súlade s obsahom Zmluvy záver okresného súdu o výške poskytnutého úveru, nakoľko podľa navrhovateľa bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 600 € a nie vo výške 513,61 € ako v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza okresný súd, odvolací súd uvádza, že uvedená odvolacia námietka navrhovateľa je rovnako ako odvolacia námietka navrhovateľa týkajúca sa nesprávnej aplikácie ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. a odvolacia námietka navrhovateľa týkajúca sa výšky odplaty za poskytnutie úveru vo vzťahu k správnosti záverov okresného súdu bez právnej relevancie, pretože nosným a zásadným dôvodom zamietnutia návrhu na začatie konania je skutočnosť, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200032781 zo dňa 26. 10. 2010 trpí z vyššie uvedených dôvodov nedostatkom písomnej formy, v dôsledku čoho je úver na jej základe poskytnutý potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov, čo ďalej znamená, že odporcovi na základe uvedenej skutočnosti vznikla voči navrhovateľovi povinnosť vrátiť len požičanú istinu úveru, bez poplatkov a bez úrokov, ktorú povinnosť si ešte pred podaním žaloby splnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože tak odporca ako aj vedľajší účastník na strane odporcu si žiadne trovy odvolacieho konania v odvolacom konaní neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.